Хлоп’я в садку собі гуляло
Та й забажало
На іграшки ужа піймать.
(Воно гніздо його назнало —
Так як утерпіть, щоб не взять?)
Побігло, засадило руку
Та й витягло — Гадюку…
Злякався Хлопчик, аж поблід;
Стоїть, як стовп, і не тікає.
Гадюка дивиться і так йому мовляє:
— Бач, дурнику! Робити так не слід…
Ти знаєш, що за се буває?
Узять би добре укусить…
Та хай вже сей раз бог простить;
А вдруге лишко буде, чуєш?
Гляди ж — шануйся, стережись;
Робити так не вчись
Та роздивляйся, з ким шуткуєш!
1853.